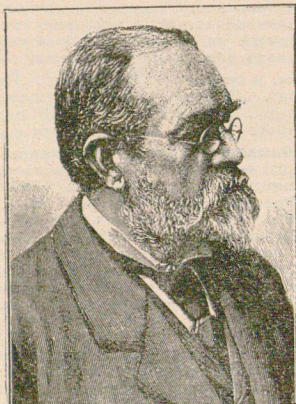

ни, една сюита за органъ, цигулка и чело съ оркестъръ, 12 месе, 3 реквиема, много мотети, химни и кантати, една Стабатъ матеръ; опери-

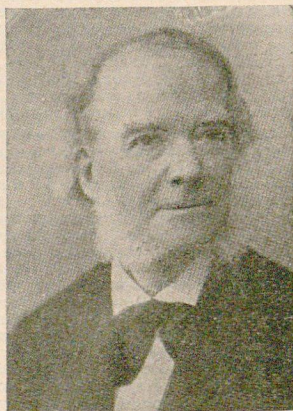

Йозефъ Райнбергеръ

тъ: „Щерчицата на кулопазителя“, „Седемътъ гарги“, легендата „Христосъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ, зингшпилъ „Вълшебната дума“, вокални квартети съ пиано, женски хорове съ органъ, мъжки хорове, множество пѣсни и клавирни нѣща.

Райнеке, Карлъ Хайнрихъ Карстенъ — Reinecke, Carl Heinrich Carsten — виденъ пианистъ, диригентъ, плодовитъ компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 23 юний 1824 въ Алтона, умр. 10 мартъ 1910 въ Лайпцигъ, ученикъ на своя баща; деветнадесетгодишенъ, предприема концертно пжтуване въ Швеция и Дания, 1846 е придворенъ пианистъ на датския кралъ; учителъ въ Кьолнската консерватория, музикаленъ директоръ въ Барменъ и Бреслау, 1860—95 диригентъ на Гевандхаусъ-концерти, преподавателъ въ консерваторията въ Лайпцигъ (1860—1902). Като пианистъ, Р. е билъ единъ финъ, изтънченъ изпълнителъ, особено на Моцарта, а като компонистъ — е подъ влиянието на Шумана и Брамса, творбитъ му сж лишени

отъ печата на една творческа самобитност и, поради това — вече почти забравени (съ изключение на „Детските пѣсни“). Творения: (най-важни) 3 симфонии, „Прелюдия и fuga“, 6 увертюри, „Гържественъ прологъ“, „Интродукция и fuga съ хоралъ“, „In memoriam“ — за оркестъръ, 4 концерта и концертцюкъ за клавиръ, по единъ концертъ за цигулка и арфа, 1 концертъ за виолончелъ и оркестъръ, 2 клавирквартета, 4 струнни квартета, 6 триа, 1 клавирквинтетъ, 3 челоуи сонати, една клавирна соната за 2 ржце, и нѣколко за 4 ржце, и множество други клавирни творби — капричии фантазии, „Дѣтски пѣсни“, „Бѣгството въ Египетъ“ за мъжки хоръ и оркестъръ, „Отъ люлката до гроба“ — циклова творба за соли и пиано, „Вечерна пѣсень“ — за теноръ, хоръ и оркестъръ, ораторията — „Белзацаръ“; оперитъ — „Кралъ Манфредъ“, „Четиригодишна служба“, „Управительтъ отъ Туръ“ и „По височайша заповѣдъ“, зинг-

Карлъ Райнеке

шпилъ „Авантюритъ на Хенделъ“, музика къмъ Шилеровия „Вилхелмъ Телъ“, кантата — „Хаконъ Ярлъ“ за соли, мъжки хоръ и оркестъръ,